

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Разкопски се връщатъ, ако бждатъ платени. Обявленията на г. Приставътъ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

БИВШИ УЧИТЕЛЪ ПРИЕМА ДА ПОДГОТВЯ УЧЕНИЦИ ЗА ПОВТОРИТЕЛНИ ИСПИТИ СПОРАЗУМЕНИЕ ПЕЧАТНИЦА БОЯДЖИЕВИ.

1—118—3

Отъ редакцията.

Отъ 1 Январий т. г. редакцията ни не е опълномоощавала никого да събира абонаментъ, за това и лица които носятъ квитанций не трѣбова имъ да се исплащатъ, освѣнъ, ако е опълномоощено лицето, името на което въ идущия брой ще да явиме.

ОБЯВЛЕНИЕ

Обявявамъ на почитаемата публика, че изработвамъ: скици, планове, детални чертежи и сметки за строение частни къщи; — приемамъ прѣдприятието на частнитъ постройки; — доставямъ: тапети, теракотни, гипсови или други външни или вътрѣшни украшения; сжщо доставямъ и инсталирамъ централни отопления съ топълъ въздухъ, пара, или топла вода.

Всичко съ най умѣрени цѣни.

Архитектъ Удо Рибанъ
(Руссе)

4—10

Плевенъ, 14 Юний 1898 г.

Едно отъ най важнитъ условия за благоденствие и мирното развитие на една държава, е и това, да бжде съ съседитъ си въ добри и приятелски отношения. Това е необходимо условие, защото поставя съседнитъ народи да могатъ безгрижно да си гледатъ вътрѣшнитъ работи, а слѣдователно да се загрижватъ повече за доброденствието си, отъ колкото ако се въ обтегнати отношения, когато и държавата и населението не е спокойно, мисли какъ повече да се ограда отъ възможнитъ — случайнитъ неприятности, които могли биха да се явятъ на сцената. Днесъ България по отношение на съседитъ си, трѣбова да признаеме, че е малко озадачена, слѣдствие едни предизвикателства, които единъ авантюристъ Миланъ, постоянно тика Сърбия. Сръбския народъ, не вѣрваме, че ще иска да живѣе съ българския, въ такива неприятелски отношения, за двѣтѣ държави не могатъ да прѣнесжтъ друго нищо освѣнъ зло и пакъ зло.

Тѣзи отношения прѣди двѣ години бѣхж едни отъ най добритъ, и всѣки българинъ съ радостно сърдце гледаше, че между два братски народи, се яви новъ животъ. Обаче, както всѣкадѣ, така и въ Сърбия, се намѣрватъ хора, които намиратъ за по цѣлесходно да държатъ страната си въ едно не нормално положение. Ако въ Сърбия имаше господаръ на мѣстото си, а не единъ още неопитенъ младъ Александъръ, който напълно се подчинява на глупавитъ и авантюристически прищевки на баща си, нѣще стѣмѣние, че никога не бихж се вършили прѣдизвикателства, никога не би се трѣвожило и население и правителство, както днесъ виждаме да става. Единъ Миланъ, който позорно абдикира, който става причина, да става революция, и който бѣ се заклѣлъ да не стѣхва въ Сърбия, днесъ, сж е качилъ на гърба на сръбския народъ и го води къмъ опази посока, въ която бѣ го завѣлъ прѣзъ 1885 година!

Ние българитъ, които всѣкога сме се отличавали съ търпѣние и да принасяме обиди, този път не трѣбова да се оставаме вече на единъ отчаенъ авантюристъ, да третира отечеството ни, като една страна, която друго освѣнъ прѣзрение не заслужава. Ние сме длѣжни да не прѣдизвикаме никого, но нашето право, не трѣбова да ос-

таваме да се тѣпче, не трѣбова да оставаме на Милана да върлува. Българското правителство, за обидата която Сърбия нанесе чрѣзъ Наумова и отношенията на сръбското правителство, спрямо нашето, че не ни признава то да третираме въпроси отъ политически характеръ, показватъ, че Сърбия, не иска да живѣе съ насъ въ добри съседски отношения, а иска просто казано да се бие съ насъ, да заличи онова цяло, което Миланъ и лѣнна прѣзъ 1885 год. Нашето правителство, нашето отечество, никога и никогашъ не е мислило и не мисли да прѣдизвиква за нищо работи — то иска да живѣе братски съ всички. Недоразумѣнията да се уравниватъ съ силата само на справедливостта, а не съ авантюризма. Поведението държано отъ 1885 г. и до сега служи и е на наша страна, и ние смѣло можеме да да се похвалиме за това. И чудно нѣщо, какво иска този Миланъ да върши съ поведението си, кого иска да плаши? Ако, не дай Боже, той убѣди сръбскитъ държавници, че трѣбова да воюва съ насъ, то неужели сръбитъ може да се самооболчаватъ, че тѣ ще спечелятъ нѣщо отъ войната. Една война, когато и да бжде тя съ Сърбия, ще бжде повече отъ фатална за нея и за династията ѝ. Ако ние българитъ, можахме да победиме Милана прѣди 13 години, когато имаше само една млада войска съ млади офицери, и не до толкова дисциплинарна войска, то колко повече днесъ, когато контингента на нашата армия, освѣнъ че е двоенъ отъ сръбския, но и въ всѣко отношение е по горенъ и по дисциплинаренъ.

Може би правотата, която България гони, да ѝ иде на помощъ, може би нашитъ братия около Пиротъ, Зайчеръ и Нишъ, да имъ е чужа молитвата, да ги отървеме отъ сръбскитъ управници, които друго освѣнъ бунтовнически дѣла не вършатъ. Тогава, кога всички трѣбова да се грижиме за вътрѣшнитъ си работи, когато населението се грижи да си прѣбвора храната и да навакса минало годишния неурожай, когато въ Сърбия вжржтъ отъ гладъ, и цѣли окрѣжия отъ мѣсеци вжрме купуватъ отъ насъ храна, намѣрватъ се сръбски управници, да искатъ да воюватъ съ насъ. Ние не трѣбова да ги прѣдизвикаме, но ако ни прѣдизвикватъ, всички българи безъ разлика на партии, ще да дадемъ да разбержтъ сръбитъ, че умѣемъ и да търпиме, умѣеме и да защитаваме правата си и умѣеме да побѣдяваме. Нека помнжтъ сръбскитъ управници, че тѣхното поведение ще гуди край на Сърбия този път: България не ще се ограничава само съ Пиротъ, Нишъ, Враня и Зайчеръ, а мирътъ нека помнжтъ добръ, ще диктуваме въ Бѣлградъ, кадѣто ще трѣбова да се развѣва българското знаме.

Това е наше едно скромно мнѣние, което съ горѣтъ на душата си, исповѣдваме, че сръбитъ съ отношенията си днесъ правятъ най мирния най скромния българинъ да иска да отплаща. Ние пакъ още не сме си изгубили окончателно мнѣнието, че и въ Сърбия има патриоти, които искатъ братски да живѣжтъ съ насъ. Тѣзи патриоти трѣбова да земажтъ грижата, да убѣджатъ младия си кралъ, че водачитъ днесъ вкарватъ сръбия въ авантюризмъ, че излагатъ на бѣдствие двѣ сестри по кръвъ и вѣра, че прѣдизначението и на двѣтѣ не е да си видиме очитъ, а другадѣ, гдѣто имаме широко поле за работа. Дано се вразумжтъ. —

Малко за селскитъ общини.

Днесъ, когато става въпросъ за намаление на окрѣжитъ и околийтъ, и когато парламентарната комиссия се занимава сериозно съ този въпросъ

по икономически съображения, вжрме е, мислиме да се обърне внимание и на другъ единъ въпросъ, който е тѣсно свързанъ съ първия и който така сжщо има икономическо значение. Този въпросъ поради важността си би трѣбвало отдавна да занимава умоветъ на тѣзи, които се грижжтъ за облекчение на данъкоплатцитъ.

Често слушаме пѣкъ и опозиционната преса да повдига въпроса за тежестта на данѣцитъ, които плаща земледѣлческото население, а особено селското. Макарь тѣзи съждения, които се изказватъ по този поводъ, сж прѣвжвличени, защото опозицията често пжти търси подъ вола теле, но все пакъ има една доза истина и въ тѣхъ. Данѣцитъ сж тежки говоржтъ мнозина; това слушаме често, но какъ може да се помогне, до сега никой не е посочилъ пътя, защото колкото пжти се е повдигалъ този въпросъ отъ опозиционната преса, никога съ неговото изваждане на сцената не се е гонила цѣлътъ да се покаже пжти, по който може да се направи нѣщо за облекчение участъта на земледѣлца, а всѣкога да се инсинуира сръщу правителството. Отъ четире години насамъ правителството си е поставило за задача да намалява данѣцитъ на населението, които е намалило съ единъ доста значителенъ процентъ, обаче цѣлътъ не е още напълно постигнатъ, тѣй като не сж само държавнитъ данѣци, които тежжтъ върху плѣщитъ на населението, но има и врѣхнини, разжѣра на които по нѣкога се приравнява съ оня на държавнитъ данѣци. Въ такъвъ случай тежестта и на държавний данѣкъ се чувствува доста осезателно, защото съ държавний данѣкъ се събиратъ и врѣхнинитъ. Да се обяснимъ.

Често се случаватъ че малки селца изявяватъ претенции да се отцѣпватъ отъ другитъ по голѣми села, въ състава на които влизатъ и съ които съставляватъ една община, подъ разни pretextи. Тѣзи претенции по нѣкога излизатъ твърдѣ тежки за населението на цѣлото село, желанието на които твърдѣ често не гармонира напълно съ онова на ръководителитъ на селото, но като членове на тази община и тѣ понисатъ върху си общитъ тежоби. Често извѣстни лица въ села, които не съставляватъ отдѣлни общини, за да постигнатъ нѣкои свои цѣли, почватъ агитации за отцѣпването на селото имъ отъ общината, на която тѣ съставляватъ частъ. За да се постигне извѣстенъ успѣхъ въ това отношение, по нѣкога се отива до крайностъ. Заинтересованитъ прѣбвжватъ до разни срѣдства, догдѣто убѣджатъ сѣселанитъ си, че е по добръ, ако съставляватъ отдѣлна община и тѣзи послѣднитъ прѣдѣ переспективата да не бжджтъ въ зависимостъ отъ друго село, проявяватъ своето съгласие и съ това заедно налагатъ на плѣщитъ си често непоносимия товаръ за издържанието на общината си. Такива случаи не липсватъ и въ Плевенскитъ окрѣжъ. Напримѣръ селото П. Луковитска околия, се отцѣпи прѣди година и половина отъ Б-ката община. За да се постигне това отцѣпване употребихж се сума ходатайства и молби. Най послѣ се отцѣпихж. Но съ това отцѣпване селото не спечели нищо, напротивъ жителитъ му се прѣтоварихж съ плащанieto на повече врѣхнини. Самото село има сто къщи и за поддържанieto на община плаща около 4000 лева, бюджета всѣка година се приключва съ дефицитъ, който никога не ще се покрие. Оклада на държавнитъ данѣци на това село е 3800 лева. Излиза, че населението плаща повече 200 лева за издържанието на общината си, отколкото на държавата за данѣци. Прѣсмѣтнжто върху къщи па-

да се на кѣща да плаща по 40 лева за издържане на общината и 38 лева на данѣци за държавата. Съвършено друго щѣше да бѣде, ако това село влизаше въ състава на друго нѣкое по голѣмо село или ако три-четири съседни села съставляваха община. Почти всичкитѣ тегоби, които сега лежатъ на плѣщитѣ на данѣкоплатѣнитѣ на едно село щѣхъ да се плащатъ отъ три или четири села и, не ще съмнѣние, дѣлѣтъ на това село ще е по малѣкъ и нѣма да бѣде въ такѣвъ размѣръ, въ какѣвто се плаща днесъ.

Примѣръ: селото Блѣсничево отстои на два к.м. далечъ отъ селото Петревене, селото Тодоричени тоже отстои на 4 к.м. далечъ отъ селото Петревене. Послѣдното се намира въ центъра. Общата сума за издържанieto на общински управления и въ тритѣ села е 18,645 лева. Тази сума може да се намали наполовина, ако тритѣ села съставляваха една община, защото вмѣсто да се плаща заплата на трима кмета въ размѣръ 1960 лева, ще се заплаща на единъ кметъ 960 лева или хиляда лева най-много; вмѣсто да се заплаща за трима помощника 1100 лева ще се плаща на два намѣстника 240 лева и за единъ помощникъ 480 л. всичко 720 л. и вмѣсто да се плаща 2940 лева за заплата на трима писари, ще се плаща на единъ 960 лева и на единъ помощникъ 360 л. всичко 1320 лева. Отъ това сравнение се вижда, че се прави една икономия отъ заплатитѣ на кметоветѣ 1000 л., отъ помощниците 380 л., отъ писаритѣ 1320 л. — всичко 2700 л. Икономия така ежщо ще се направятъ и въ другитѣ разходи, като канцеларски, наемъ за общинско управление, плата на пощенски агентъ, на кантонеръ, за отопление, освѣтление и пр., защото послѣднитѣ разходи ще се намалѣтъ въ троенъ размѣръ. И, не ще съмнѣние, бюджета на съединенитѣ три села въ едно ще се приключаватъ безъ дефицитъ, когато днесъ за дефицита, съ който е приключенъ бюджетъ на тѣзи села възлиза на почтенната цифра 4491 левъ. Оггдѣ ще се покрие този дефицитъ? Той не само, че нѣма да се покрие, нѣ и ще се увеличи, тѣй като почти $\frac{1}{4}$ частъ отъ прѣдвиденитѣ приходи почти всѣкога оставатъ въ недоборъ. Ето какъ може да се помогне на населението. Че ще има негодование отъ нѣкои и други лица, това не отричаме, нѣ това негодование не трѣбва да стрѣска никого, защото всичко, което ще се направи е да се облекчи участъта на данѣкоплатѣнитѣ, които по настоящемъ сж доста убременени.

Като изхождаме отъ това ний напълно поддържаме да се измѣни чл. 1, гл. 1 отъ „закона за селскитѣ общини“ като се постави като цензъ вмѣсто 100—числото 500 и да не се разрѣшава на села или колиби съ по малко кѣщи отъ 500 да съставляватъ самостоятелна община. Въ такѣвъ случай ще трѣбва да стане сгруппироването по на нѣколко села въ една община. Това сгруппироване ще бѣде наистина отъ интересъ за данѣкоплатѣнитѣ, защото въ значителенъ размѣръ ще се намалѣтъ и тегобитѣ, които подлежи да плаща всѣки вмѣсто да се налагатъ извѣнрѣдни врѣхнини върху прѣжитѣ даждии въ размѣръ

20% и 25% а по нѣкога и 40%, ще се налагатъ най-много въ размѣръ на 4% или 5%. А това е една разлика, която бие доста силно въ очи. Такова едно сгруппироване е възможно и осществимо и ако се направи ще облекчи доста много участъта на данѣкоплатѣнитѣ. Ний повдигаме тоя въпросъ въ прессата, та, като се има прѣдъ видъ въ днешно врѣме намалението на окръжитѣ и околитѣ, да се не испуща изъ прѣдъ видъ и намалението на общинитѣ. Ако съ намалението на окръжитѣ и околитѣ се има прѣдъ видъ намаление на расходитѣ по държавний бюджетъ, то съ сгруппироването на селата въ по-малко общини ще се постигне облекчение на данѣкоплатѣнитѣ. По този въпросъ бѣхме писали още миналата година, и мислиме, че не е злѣ да се занимаваме още по него, защото благосъстоянието и улеснението на селското население, не състои въ това само да имаме въ всѣко селце и община да имаатъ възможностъ само нѣкой личности да се ползуватъ, безъ да се смѣта, че всичко това се гужда на гърба на данѣкоплатѣца, а въ това да се облекчи населението.

МѢСТНИ НОВИНИ

— „Нѣколкома“ граждани отправятъ едно писмо безъ подписъ до редакцията въ което говорятъ, че калдармата, която се правила къмъ избата, не била толкова солидно вършена, и ще трѣбало и другата или по другата години да се правяла нови, за това ни молятъ да сме обърнали внимание. Тази жалба понеже има общъ интересъ, ние се позаинтересувахме да узнаеме за начина и срѣдствата съ които се прави калдармата по тази уличка, и можахме да узнаеме, че общината съ съвършено скромни срѣдства, ще можи да направи въ тази уличка единъ доста добъръ калдармъ. Разбира се, че такѣвъ, като по главната улица който се прави миналата година, не е мислимъ, защото нека се знае че този, който се прави е кв. м. по 30 ст. Нека се направи и тогава ще се види.

— Прѣзъ Юнската сесия при участие на съдебни засѣдатели се гледахъ нѣкои твърдѣ важни дѣла. Едното е Хубавенското прочуто дѣло, по убийството на кмета и помощника му на това село, а друго отъ Тодоричени. Всичкитѣ почти обвиняеми сж признати за виновни, има и двама осждени на смъртъ. По Петревенското дѣло бѣше идвалъ да защитава одного отъ обвиняемитѣ Севлиевоския адвокатъ Г. Пешевъ, който като изслуша вердикта на съдѣтъ, съ който се признаваше клиента му виновенъ, замина си за Севлиево. Тава дѣло заслужава да се отбѣлѣжи въ това, че обвиняемитѣ успѣхъ да си продаждатъ всичкия имотъ и напълниха джебѣтъ на Г. Пешова, а разносикитѣ, които съдѣтъ е направилъ, и които възлизатъ на една скромна сума около 1500 лева оставатъ записани само на присѣдата. Ние мислиме, че въ обязаностъ на съдѣтъ, бѣше на слѣдователя е било, да се зематъ мѣрки за неотчуждаване имуществата на обвиняемитѣ, ако не за гражданската страна, каквото може и да не се яви, то за държавнитѣ разходи. Остава сега да чуе-

— Какво да се прави, Авдотюшка, види се, така е било писано: вѣкътъ не се прожигва еднакво, като млада живѣла си при добри господари, а като стара добритѣ господари те испжждатъ и се принуждаващъ съ просия да живѣешъ.

— Гдѣ на друго мѣсто, Агафюшка, ако не въ гроба ще намѣришъ покой. Само ако едно добро дѣло бихъ могла да направѣхъ, бихъ могла да поживѣхъ по спокойно пѣкъ и други да наградишъ.

— Какво дѣло? Добро, види се, попитала бързо бързо Агафия, като се приближаваше до самото лице на Авдотия.

— Да отидемъ въ коридора добави тя, като подмигна на Авдотия и като ставаше отъ мѣстото си.

Двѣтѣ жени излѣзохъ въ коридора.

— Ахъ ти смѣшница приморска! злобно проговори слѣдъ тѣхъ треперящата жена, която прѣзъ всичкото врѣме прислушваше тѣхния разговоръ. — Почакай: още и Матрешка може да бѣде годенъ за нѣщо.

Въ коридора Авдотия разказа на Агафия, че изъ Сибиръ е дошелъ единъ търговецъ — който търси да си вземе едно дѣте за възпитание — нѣ трѣбва да се намѣри красиво и такова, което да не е отъ прости родители. Тогава можѣтъ да се спечелѣтъ добри пари. Авдотия издалечъ направи намекъ на това, че се слуша, че едно господарско дѣте — дѣвица е откраднато, казватъ че било красиво; ето, ако това дѣте би могло да се намѣри да се продаде на купеца, тогава добро.

Агафия взе всичкия този разговоръ за чиста монета и даде слово, подъ обѣщание за добро възнаграждение, да потърси това момиченце.

— Ако не намѣримъ неж, тогава друго ще прѣдставимъ: у насъ въ църква дохожда съ своята бабичка такова красиво дѣте; като ангелъ, добави Агафия тогава ний неж

ме и Хубавенчени да ся отчуждатъ имотитѣ и тамъ държавата да изгуби около 4—5 хиляди лева. Обръщаме внимание комуто трѣбова, да се запазятъ държавнитѣ интереси.

— Г-нѣ Н. К. Никовъ. Познатъ на нашитѣ граждани, като прокуроръ и адвокатъ, а днесъ началникъ на отдѣление въ Минист. на Правосъдието, сж е наелъ да състави едно „ръководство по общата частъ на наказателния законъ.“ Първата книжка, видохме и прѣгледяхме. Г. Никовъ съ издаването на редъ брошури, които вѣроятно ще бѣждатъ нѣколко и то вѣрка по 300 страници, ще принесе на нашия съдебенъ персоналъ въ това число и адвокатитѣ, особено на студентитѣ, не сравняема полза. Езикътъ стилѣтъ, е твърдѣ гладѣкъ, чете се безъ утекчение. Г-нѣ Никовъ заслужава всѣка подѣръжка отъ всички, които боравятъ съ законовѣдението, защото съ този трудъ нашата юридическа литература, която е съвършено бѣдна, неговото съчинение ще заема първо мѣсто. Ние желаеме на г-нѣ Никовъ да може да распродаде излѣзлитѣ книги, за да може да има възможностъ да издаде и другитѣ книги.

— Дружината командувана отъ Майоръ Поповичъ, замина на 12 т. м. за Враца, както що бѣхме явили миналия си брой.

— Г. Стояновичъ, е билъ завчера къ Плѣвентъ по служебни работи и сжщия денъ се върналъ обратно за София.

— Слушаме, че се разнася прошение на подписване отъ гражданитѣ, да молятъ дирекцията на Поцитѣ и Тел. да открие клонъ на телефона въ градѣтъ, поне нѣколко часа. Ние вѣрваме, че дирекцията ще удовлетвори, това справедливо желание на гражданитѣ.

— Въ редакцията ни се получи едно окръжно писмо № 12 отъ опѣл. друшество „Шипка“ въ София, заедно съ единъ уставъ, подписано отъ Полковникъ Блѣсковъ, старъ опѣлченецъ. Отъ съдържанието на това окръжно, можехме да разбереме, че виднитѣ софийски опѣлченци, като съзнали, че воденитѣ до сега дѣла на Соф. дружество, отъ нѣкой алармаджий не води на добро и че се злоупотрѣблява съ заслугитѣ на опѣлченцитѣ, че въ това називаемо опѣл. централно дружество, сж се вмжнали разенъ сортъ *поборници*, които твърдѣ справѣдливо се забѣлява отъ г. Блѣскова, че на мѣсто да се намаляватъ, тѣ се увеличаватъ, като гжбитѣ, рѣшили и споредъ насъ много умно се направили, да формиратъ дружество отъ чисти *небѣгали* разбира се опѣлченци, което дружество да се грижи за добрата участъ на онеправданитѣ. Ние напълно сподѣляме възглѣдове, които се изказватъ въ това окръжно и горѣщо го прѣпорѣчаме и на нашето тукъ опѣлченско дружество, нека свика едно общо събрание само отъ опѣлченци, да имъ провѣри документитѣ, кой отъ коя дружина е билъ и само отъ тѣхъ да се състави или реорганизира, ако искатъ да си защитаватъ интереситѣ. Ние знаеме още, че въ списѣка на плѣвенското опѣлченско дружество има и качащи, които пакъ се числятъ за поборници—опѣлченци. Мислиме, ако едно ли-

— Не, не, побърза да отговори Авдотия,—по добръ ще е да търсимъ това момиченце,—майка му и баща му сж се наплакали вече и, казватъ, отъ Петербургъ отишли задъ граница, та тази е по-добра, а съ онова, не знаемъ що ще стане може и въ затворъ да попаднемъ.

И това е истена, отговори Агафия. Е, добръ, само между насъ това да си остане, не говори никому за това

Добръ отговори Авдотия.

Тукъ тѣ рѣшили, че Авдотия ще отиде и по другитѣ изби и, може би, нѣщичко да чуе за изгубеното момиченце и тогава да дойде да кажи, за да дѣйствуватъ задружно.

VI

Измѣнена нравствено и физически София Петровна се рѣши да си отпочине нѣколко дена въ домѣтъ си и да узнае какво става у Олинии; може би, тамъ да се узнали нѣкои слѣди.

На другия денъ София Петровна се яви у Олинии; тамъ тя намѣри сжщето страдание на бащата, сжщитѣ отчаяни плачове на майката.

Отъ полицията свари чиновникъ, който заяви че до този часъ не сж въ дирѣтъ нито на най нищожната слѣда по отношение издирване на дѣлицата.

— Азъ сжмъ въ всичкото виновна, съ слѣзи на очи говорѣше Анна Николаевна. Азъ ѣхъ оставяхъ и довѣрявахъ на чуждитѣ жени. Бѣдното ми дѣте!

— Не сте Вий първата, дружке моя, която правите това; виновнати сте не Вий, а вашето възпитание; него трѣбва да обвинявате; Васъ сж възпитавали не за семейното огнище, не за вашитѣ бѣдѣщи дѣца. Не сж Ви приготвили къмъ това, за да имате при всѣко положение на живота твърда почва подъ краката си. Въспи-

ПОДЛИСТНИКЪ

По жглитѣ, (кюшетата) и избитѣ.

(Продължение отъ брой 16).

— Тебе вчера те нѣмаше, а Афия дохожда да пита за тебе сжщо и Матрешка.

— Не ѣхъ знаѣхъ.

— Гдѣто въ черковната ограда стоеше съ жѣлтата дрѣха.

— Е?!

— Дохожда да те повиди.

— Съжалявамъ, че не ме намѣри, каза Авдотия и, като взе отъ полчката голѣмия тенекианъ чайникъ излѣзе изъ стаята.

Агафия дойде до спящата жена и, като ѣхъ улови, безцеремонно ѣхъ свали отъ постелката.

— Я виждѣ, гдѣ си легнала потърколи се и на пода: пари нѣма да платишъ бърбореше Агафия, като поблѣскваше жената, която още дълбоко спѣше и бѣше се растегнала по пода.

Агафия управи постелката, тури подъ кревата счупената кошница и излѣзе да посрѣщне Авдотия.

Авдотия сложи джезвето съ кафето и даде кѣсче бѣлѣ хлѣбъ.

— Виждѣ ти! каза Агафия, какъ ти Богъ помогна?

— Вчера, когато тукъ завикахте, азъ отидохъ при своята позната готвачка, тамъ прѣспахъ, а сега, като си трѣгвахъ, тя ми даде кафе, захаръ, и още единъ грошъ за хлѣбъ. „На ти Авдотюшка“, каза ми тя, ти си прѣвикнала да се хранишъ добръ, да живѣешъ прилично по господарски, а сега Господъ ти е пратила такава нещета.

И Авдотия сж сж очалѣ съ кърпѣ.

це по какъвто и да е начинъ е напустило дружината си, не може да се числи за опълченецъ. Това трѣбва всички опълченци да иматъ прѣдъ видъ, защото до сега не имъ е искано удостоверение. Послѣ опълченскитѣ дружества, не трѣбва да се занимаватъ съ аларма и политика, както прави Соф. централно, защото въ учитѣ на благоразумнитѣ хора това не се глѣда съ добро око. Разнитѣ кършовци, които бъркатъ, нека ги оставатъ на страна, защото, освѣнъ вреда друго не принасятъ. Ето и окръжното:

ОПЪЛЧЕНСКО ДРУЖЕСТВО

„ШИПКА“

въ гр. София

№ 12

27-й Май 1898 година

г. София

До всички опълченци

въ България.

Другари,

За своя длъжностъ считамъ да Ви съобща чрезъ настоящето, че прѣвъ мѣсець Февруарий н. г. въ София се състави дружество подъ названиее: **Опълченско Друж. „ШИПКА“**.

Отъ устава, който прилагамъ тукъ, вие ще видите, че нашето дружество е съставено изключително отъ участниците при Стара-Загора, Шипка и Шейново, т. е. отъ действителни опълченци.

Отъ същия уставъ ще видите, че цѣльта на дружеството е да помага на бѣднитѣ опълченци и тѣхнитѣ семейства, да събира материалъ за историята на **Българското опълчение** и да пази прѣстижа на опълченското име. Нашето дружество **нѣма да взема никакво участие въ политическитѣ борби** на различнитѣ партии въ България, понеже е убѣдено, че отъ тѣхъ не може да има никаква облага за опълченцитѣ.

Членовѣтъ на дружеството „ШИПКА“ съ твърдо убѣдени, че плачевното положение на мнозина тѣхни, по оръжие другари — опълченци, разпръснати по разни кѣтве на отечеството ни, че може да се подобри само тогава, когато всички опълченци се събератъ и си образуватъ **чисто опълченски дружества**, които да изучатъ положението на своитѣ членове и семейства имъ и съвмѣстно избератъ общъ начинъ, по който да се работи. Нѣколко годишния опитъ показва, че тая цѣль **не може** да се постигне при съществуващата сега группировка на опълченци и поборници, защото, когато числото на опълченцитѣ отъ година на година се все повече и повече **намалѣва**, онова на поборницитѣ **напротивъ** все повече и повече се **увеличи**ва, така че не е възможно да се узнае числото на действителнитѣ борци за свободата на България и да се възнаградятъ тѣ както подобава.

За сега нѣма да спомнявамъ и за другитѣ причини, които осуетиха стрѣмленieto на нѣколко наши софийски другари да се постигне едно общо подобрене въ положението на опълченцитѣ и поборницитѣ при съвмѣстното дѣйствие на единитѣ и другитѣ и които накаралъ опълченцитѣ да се отцѣпятъ отъ своитѣ нѣкогашни по идея другари и да си съставятъ отдѣлно дружество, но ако стане нужда, ще ги кажа за освѣтление на всички оѣзи, които се интересуватъ отъ тоя въпросъ.

Тукъ считамъ за нужно да добавя, че дружеството „ШИПКА“ **дѣйствува за своя смѣтка**, нѣма нищо общо съ съществуващото въ София „Централно Поборническо-опълченско дружество“, не признава съществуването на нѣкакъвъ си „**Върховенъ надзоренъ комитетъ**“, нито пъкъ има **нищо общо** съ неговия вѣстникъ „Юнакъ“.

Менъ ще ми бѣде особено драго, ако Вие се въодушевите отъ същата тая идея и желаете да влѣзете въ сношение съ нашето дружество, настоятелството на което ще бѣде винаги на Вашето разположение, за да Ви даде нужнитѣ упътвания.

Пѣдседателъ:

Отъ Генералния Щабъ,

Полковникъ: Влѣсковъ.

КОНКУРСЪТЪ

(Продължение отъ брой 22).

II. На 25-й на рогатий едъръ добитъкъ се дадохъ слѣдующитѣ награди:

48. На Димитръ Лиловъ отъ с. Дърманци, Луковитска околия 100 лева за изложения отъ него единъ бикъ;

49. На Димитръ Костантиновъ отъ г. Плѣвентъ една буталка за масло за изложениѣтъ отъ него група отъ бикове и крави;

тавали сж ви за пустъ и празенъ животъ и свѣтски удоволствия.

— О, ако би се намѣрила! . . . Кѣлнхъ се ще посвѣтъмъ всякитѣ минути на живота си ней; нѣма да ѣмъ отдѣлямъ отъ себе си, — на вѣсѣждѣ ще бѣдѣ съ нея, съ горѣщица говорѣше Анна Николаевна.

— Дай Богъ, дай Богъ да се намѣри, отговори София Петровна, като се прощаваше съ Анна Николаевна.

Своего дълго бавение София Петровна обясни съ нерасположението си и необходимитѣ дѣла въ имуществата си.

И сега, като поседѣ нѣколко часа, тя побърза за у дома си, като се осаняше на необходимостта да отиде по-скоро въ имуществата си.

На другия денъ рано сутринтъ София Петровна като се прѣобрази пакъ въ Авдогя, отпави се на утренината служба въ Свѣтата църква. Като прѣстое до половината на службата помѣжду просѣцитѣ, тя слуша тѣхнитѣ псувни за неправилното раздаване на милостиныта; тѣхното натякване, че малко имъ дали и въ това врѣме чу сговорката на петъ души отъ бѣднитѣ да отидатъ въ кръжмата и тамъ да закусятъ и пиятъ.

Послѣ обѣдната тя се отпави да търси за себе си мѣсто тамъ, глѣто по думитѣ на Лисавета, „по нѣкога се има опасностъ за живота“. Авдогя искаше да повиди какво се върши и въ този вертепъ: може би тя тамъ да намѣри това, което търсѣше.

Като прѣминахъ кжсий завой на кръстоцѣтя около Свѣната, тя влѣзе въ дворѣтъ на Вяземскій домъ. Изъ двора напрѣдъ и надзадъ сновѣхъ разни хора.

— Гдѣ може да се наеме тукъ нѣкой кжлъ? попита Авдогя, като се обръщаше къмъ единъ господинъ съ бѣла дрѣха.

— За кого? За тебе ли? смѣящъ се, попита господинѣтъ

(Слѣдва).

50. На Ганю Симионовъ отъ с. Кацамуница, Плѣв. околия, една буталка за масло за изложениѣтъ отъ него една крава съ теле отъ държавний бикъ;

51. На Дейко Геновъ отъ с. Д. Дѣбникъ, Плѣв. околия, 50 лева за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ и група животни;

52. На Кочо Христовъ отъ с. Бѣглежъ, Луковитска околия, 50 л. за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ;

53. На Христо Първановъ отъ с. Каменецъ, Плѣв. околия, 50 лева за изложениѣтъ отъ него една биволица телна;

54. На На Герго Вацовъ отъ с. Дърманци, Луков. околия, 50 лева за изложениѣтъ отъ него двѣ крави съ телета;

55. На Димо С. Чалжковъ отъ с. Върбица, Плѣв. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ;

56. На Дочо Вжчовъ отъ с. Агленъ, Луков. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ;

27. На Аврамъ Добрянковъ отъ с. Торосъ, Луков. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ;

58. На Сжко Димитровъ отъ с. Радомирци, Луков. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ;

59. На Михалъ Вацовъ отъ г. Плѣвентъ, 20 лева за изложениѣтъ отъ него едно бикле;

60. На А. Дереконъ отъ г. Плѣвентъ, 20 л. за изложениѣтъ отъ него едно бикле;

61. На Златко Лаконъ отъ с. Ракита, Луковитска околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ и група крави съ телета;

62. На Ив. Илиевъ отъ с. Дърманци, Луковитска околия, 20 л. за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ;

63. На Велико Кировъ отъ с. Рибенъ, Плѣв. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ;

64. На Иото В. Иотовски отъ с. Д. Дѣбникъ, Плѣв. околия, 20 л. за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ;

65. На Маринъ Вжловъ отъ с. Ракита, Луковитска околия, 20 л. за изложениѣтъ отъ него една крава телна;

66. На Бочо Герговъ отъ с. Дърманци, Луковитска околия, 20 л. за изложениѣтъ отъ него двѣ крави съ телѣта;

67. На Киро Тодоровъ отъ с. Мждовене, Плѣв. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него една крава съ теле;

68. На Начо Драгановъ отъ с. Радомирци, Луков. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него една крава съ теле;

69. На Иванъ Стефановъ отъ с. Г. Дѣбникъ, Плѣв. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него една крава съ теле;

70. На Илия Ивановъ отъ с. Махалата, Плѣв. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него двѣ крави съ телета;

71. На Иванъ Иоловъ отъ с. Петърница, Плѣв. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него една крава съ теле;

72. На Герго Станковъ отъ с. Бъркачъ, Луковитска околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него една крава и три юнци;

73. На Цани Петровъ отъ с. Мждовене, Плѣв. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него една крава съ теле;

74. На Димо Пелешковъ отъ с. Махалата, Плѣв. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него една крава съ теле;

75. На Василь Заимовъ отъ г. Плѣвентъ, 20 лева за изложениѣтъ отъ него една биволица съ турме;

76. На Мито Кировъ отъ с. Каменецъ, Плѣв. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него една биволица телна;

77. На Серо Геновъ отъ с. Рибенъ, Плѣв. околия 20 лева за изложениѣтъ отъ него една биволица съ турме;

78. На Христо Димитровъ отъ с. Върбица, Плѣв. околия, 20 лева за изложениѣтъ отъ него една биволица телна;

79. На Юнусъ Салиевъ отъ г. Плѣвентъ, 20 лева за изложениѣтъ отъ него една биволица съ турмета;

80. На Цано Симеоновъ Зжловски отъ с. Дърманци, Луков. околия, 10 лева за изложениѣтъ отъ него едно бикле;

81. На Пенчо Вутовъ отъ с. Г. Дѣбникъ, Плѣв. околия, 10 лева за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ;

82. На Иото Дановъ отъ с. Махалата, Плѣв.

венска околия, 10 лева за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ;

83. На Юрданъ Дановъ отъ с. Дърманци, Луков. околия, 10 лева за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ;

84. На Иванъ Ничовъ отъ с. Дърманци, Луков. околия, 10 лева за изложениѣтъ отъ него единъ бикъ;

85. На Ахмедъ Хаджи Асановъ отъ г. Плѣвентъ, 10 лева за изложениѣтъ отъ него една биволица съ турме;

86. На Таиръ Исмаиловъ отъ г. Плѣвентъ, 10 лева за изложениѣтъ отъ него една биволица съ три турмета;

87. На Христо Радевъ отъ с. Одърне, Плѣв. околия, 10 лева за изложениѣтъ отъ него една биволица съ двѣ турмета;

88. На Исмаилъ Ходжоолу отъ г. Плѣвентъ, 10 лева за изложениѣтъ отъ него една биволица съ три турмета;

89. На Никола Гергевъ отъ с. Гривица, Плѣв. околия, 10 лева за изложениѣтъ отъ него една биволица;

90. На Петъръ Вутовъ отъ с. Радомирци, Луковитска околия, 10 лева за изложениѣтъ отъ него една крава съ теле;

91. На Никола Бановъ отъ с. Махалата, Плѣв. околия, 10 лева за изложениѣтъ отъ него три крави и едно теле;

92. На Петъръ Ниновъ отъ Махалата Плѣв. околия 10 лева за изложениѣтъ отъ него двѣ крави съ телета;

93. На Коци Горановъ отъ с. Махалата Плѣв. околия 10 лева за изложениѣтъ отъ него двѣ крави съ едно теле:

(Словно)

По случай ескурзията на Турно-Могурелскитѣ ученици въ Плѣвентъ. Четемъ въ ромжнския вѣстникъ „*Jos reactione*“ (доло реакцията) отъ 7 текущия слѣдующето:

Впечатление отъ Плѣвентъ.

Ескурзията въ Плѣвентъ, направена отъ ученицитѣ на нашата гимназия, подъ управлението на Г-на Директора и на тѣхнитѣ професори, е назначена да даде резултати по голѣми и по хубави, отъ колкото можеше да се очаква. Училището, като има двойната цѣль да произведе хора просвѣтени и граждани патриоти и свѣстни за мисията и длъжноститѣ си, трѣбва да гласне своята дѣятелностъ толкозъ врѣхъ образователна, колкото и врѣхъ въспитателна почва. Учителското тѣло на тозъ градъ може да се поздравя, че сключва тазъ година, премината въ постоянна възбуденостъ по образователната почва, чрезъ единъ блестящъ въспитателенъ урокъ, на когото послѣдствията сж поне равни съ ония прѣдобити чрезъ ежедневитѣ имъ усилия. Спомогнати по това направление отъ народа, учителското тѣло и българскитѣ власти, мжнотийтѣ, които се срѣщатъ обикновенно по тозъ пътъ и аргументитѣ не сж срѣдствата, отъ които трѣбва да се ползуваме, бидохъ лесно отстранени, и толкозъ по блѣстящи бидохъ резултатитѣ, колкото по въ кжсо врѣме сж сполучихъ.

Тритѣ дни прѣминати въ обятията на българския народъ бидохъ достаточни за да го запознаятъ нашитѣ ученици. Тѣ ще запазятъ въ сърдцата си незаличимъ спомѣнитѣ за тозъ нашъ народъ който, отъ малкъ доръ голѣмъ, ги прие съ отворени обятия и, когато станатъ граждани, ще знаятъ че близо до тѣхъ се намира единъ народъ отъ братя чрезъ страдания въ миналото, чрезъ интереси и чрезъ симпатии, отъ когото можемъ да се надѣваме всичко и на когото сме длъжни да дадемъ всичката си поддръжка, която колкото малка и да е тя въ сжщностъ, като е дадена съ обичъ, дѣйствителността ѣ ще бѣде изпълнена.

Прогресситѣ извършени, както и ония които сж на пътъ да се извършатъ отъ младата съсѣдна държава, ще направятъ отъ нея — ако не сж вече направили — единъ важенъ факторъ на балканския полуостровъ. Както и насъ, българитѣ сж се увѣрили, че заематъ на Европейската харта едно мѣсто, въ което се сблѣскватъ интереситѣ на всичкитѣ голѣми народи и че не могатъ да очакватъ друга помощъ освѣнъ тая, която имъ иде отъ тѣхъ си и отъ Бога.

Г. Директора на Плѣвентското Земледѣлческо училище казваше, че 3 сж срѣдствата чрезъ които българитѣ сж надяватъ да спечелятъ едно

честно мѣсто: саблята, плугътъ и книгата. Е добръ, като държатъ първата всѣкога готова, тѣ започнахъ да работятъ пламенно по другитѣ два пътя. Културнитѣ имъ заведения се гледатъ съ такова голѣмо внимание, щото посѣтителитѣ оставатъ смаяни като видятъ какво е извършилъ тоя народъ въ едно толкова късо врѣме. Всичко носи връхъ себе си марка отъ енергията, съ която българитѣ сж боятъ за да спечелятъ честното мѣсто къмъ което се стремятъ. Да притежавашъ обичта на единъ такъвъ народъ е една истинна печалба. Синоветѣ на Ромъния познахъ българитѣ у тѣхъ въ къщи; двоумѣнието грѣбова да се заличи отъ сърдцата имъ, родителитѣ имъ днесъ, тѣ въ бѣдѣ нѣматъ освѣнъ да стиснатъ съ любовъ ръката, която съ обичъ имъ се прострѣ.

Втория голѣмъ резултатъ сполученъ чрѣзъ тазъ ескурзия е голѣмото развитие въ сърдцата на ученицитѣ на патриотическитѣ чувства: обичъ къмъ отечеството и династията. Цѣли библиотеки, прочути оратори не биха могли да имъ покажатъ нито по ясно, нито по красноречиво що значи да се самопожертвувашъ, отъ колкото ония черти и кокали пробити отъ крушуми и пукнати отъ сабли, които тѣ имахъ прѣдъ себе си и гледахъ съ просълзени очи. Въ архивата на нашата гимназия се пази една композиция връхъ впечатления почувствани отъ одного отъ ученицитѣ и забѣлзани отъ сжция. Подъ една наивна форма се виждатъ тамъ явно голѣмитѣ и благородни чувства, които сж развѣлнували тазъ малка но велика душа, както казва Хуго: *Douce per eximla* е и ще бѣде вѣчно най сполучливия пѣть за възпитанието.

Въ заключение: Развиване на любовта къмъ отечеството, надѣжда за едно бѣдѣ и колкото по скорошно побратимяване, ето двата голѣми и хубави резулата, сполучени чрѣзъ ескурзията въ Плъвенъ.

ПЛЪВЕНСКО АКЦ. ДР-СТВО „БЪДЖЩНОСТЪ“.

Извѣстия на Г. г. интересующитѣ се, че на 14 Юний т. г. отъ 2—5 часа слѣдъ обѣдъ въ помѣщенieto на Плъвенското Акционерно Дружество „Напрѣдакъ“ ще произведе публиченъ тръгъ за продажба на 31 акция отъ I-во Българско застрахователно Дружество „Бъмария“ съ купонъ за 1898 год. Първоначално оцѣнени по 225 зл. лева едната.

АКЦИОНЕРНА БАНКА „НАПРѢДЪКЪ“

ВЪ Г. ПЛЪВЕНЪ.

Съ основенъ капиталъ 1,000,000 зл. лева расирѣделенъ на 10,000 безименни акции по 100 зл. лева едната, отъ които записани 8,000 акции, открива

ПУБЛИЧНА ПОДПИСКА

ЗА ОСТАНАЛИТѢ 2000 НЕЗАПИСАНИ АКЦИИ,

Исплащанieto на всички акции ще стане съгласно чл. 7 отъ устава:

40	на сто	при записването
12	„ „	прѣзъ 1899 год.
12	„ „	1900 „
12	„ „	1901 „
12	„ „	1902 „
12	„ „	1903 „

Забѣлзка: По желание на акцион. годишнитѣ печалби за първитѣ 5 г. оставатъ срѣщу годишнитѣ вноски.

ЦѢЛТА НА ДРУЖЕСТВОТО Е:

Да оползотвори капиталитѣ си по начинъ указанъ въ чл. 21 на устава (ще извършва всѣкакъвъ видъ финансови, банкерски операции и търговско-индустриални прѣдприятия за своя и чужда смѣтка.

СРОКА НА СЪДРУЖИЕТО Е:

Записването и исплащанieto на първата вноска ще стане отъ 1-й до 20-й Юний т. г. при слѣдующитѣ мѣста и лица:

Въ Плъвенъ: при Акционерното Д-ство Напрѣдакъ
„ София: при Бъл. Нар. Банка, Калъповъ & Марковъ Кр. Х. Пѣвѣ
Въ Пловдивъ: при клонъ Бъл. Нар. Банка, Търг. Инд. Банка
„ Бургасъ: „ клонъ Бъл. Нар. Банка
„ Варна: „ клонъ Бъл. Нар. Банка и Бр. М. Анкови
„ Шуменъ: „ Шуменското Акц. Д-ство „Бѣдѣщностъ“
„ Разградъ: „ Разград. Търг. Дружество
„ Руссе: при клонъ Бъл. Нар. Банка, Д. А. Буровъ и С-ѣ
Бр. Симеонови, и Ст. Пиперовъ & Догановъ
„ Свищовъ: при Бр. Константинови, Буровъ & Абаджиевъ,
Ант. Цѣтковъ & Синове

Въ Никополъ: при Н. Мариновъ, Ив. Мандиковъ и Чорбаджиевъ
„ Орѣхово: при Бр. Тодоровъ & Тихоловъ и А. И. Каракашевъ
„ Ломъ: „ Акц. Спест. Д-ство „Богатство“
„ Видинъ: „ Земледѣлческата Касса
„ Вратца: „ Алеко Т. Поваковъ и Т. Балабановъ
„ Ловичъ: „ Бр. П. Никифорови и Ак. Спест. Дружество
„ Севлиево: „ Бр. Геневи
„ Габрово: „ Минчо Петровъ и Синъ
„ Търново: „ клонъ Бъл. Народ. Банка
„ Горна Орѣховица: при Н. Ючормански
„ Казанлъкъ: при Б. Паназюгу С-ѣ

Учредително събр. съгл. чл. 159 отъ търг. законъ ще стане на 28 Юний т. г. въ 8 ч. прѣдъ пладне въ помѣщенieto на Акц. Дружест. „Напрѣдакъ“, за която цѣль се умоляватъ Г-да Акционеритѣ да прѣсѣтватъ лично или чрѣзъ пълномощникъ като за цѣльта депозиратъ приврем. расписки при горѣозначенитѣ мѣста и лица срѣщу именни удостоверения за правоучастие въ събранието. Въ случай, че не присѣтствува $\frac{1}{4}$ отъ капитала съгл. чл. 162 отъ търг. законъ събранието се отлага за 29-й Юний.

Прѣдседател на Бр. Упр. Съвѣтъ: Д. СТОПНОВЪ

гр. Плъвенъ, 1-й Юний 1898 год.

Членове:

К. Михайловъ
Хр. Върбенковъ
П. Х. Шоповъ
Н. Дереконъ
Ив. Спасовъ
Н. Ив. Дачевъ

Ив. А. Стаменовъ
Н. Н. Войниковъ
Ал. Дереконъ
П. Н. Пѣвѣ
Кост. Ячовъ

Залогъ за правоучастие въ търга се иска 50% отъ първоначалната оцѣнка. Наддаванетоъ ще става за всѣка акция и по отдѣлно.

Въ случай, че търга не се състои на 14-ий отлага се за 21 т. м.

Прѣдседател: К. П. Диреконъ
Секретарь: Н. Т. Кожухаровъ

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 3532

Извѣстиямъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ.

1) Една къща въ гр. Плъвенъ VIII кварталъ, построена половината надъ маза, а половината на върхъ земята, отъ камѣкъ, керпичъ, паянта и дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, дължина 11 и 40, широчина 8, височина 3 метра и 20 см., отъ 4 стаи и коридоръ, съ дворъ, оцѣнена за 800 лева.

Горний имотъ принадлежи на Георги Вацовъ отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се по висканието на Плъвенската Земледѣлческа касса за 640 л. 66 ст. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3882 на Плъв. Град. Мировий Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разгледанieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плъвенъ 26 Май 1898 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ
Дѣло № 134 отъ 97 год. 2—96—2

№ 5616

Извѣстиямъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находяще се въ Вълч. Трънското землище а именно:

1) Една Къща (землянка) въ с. Вълч. Трънъ „въ долната махла“ съ дворъ 1 $\frac{1}{2}$ декара оцѣнена за 50 л. Горния имотъ принадлежи на Тани Петковъ отъ с. Вълч. Трънъ не е заложенъ продава се по висканието на Михалъ Данковъ отъ с. Вълч. Трънъ за 141 л. 50 стотинки лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2085 на Плъвенски Ок. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разгледанieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плъвенъ 6 Юний 1898 г. Дѣло № 1162/97 г. п. с. Приставъ: П. Д. Вълковъ 1—99—2

№ 5617

Извѣстиямъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний

вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Вълч. Трънското землище а именно:

1) Едно лозе отъ 3 декара 8 ара мѣстността „Долнитѣ лозя“ оц. 24 лева. 2) Лозе отъ 3 декара 3 ара въ сжщото землище и мѣстността оц. 18 лева. 3) Лозе отъ единъ декаръ 7 ара въ сжщото землище и мѣстността оц. за 12 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Станю Панчонъ отъ с. Вълчи Трънъ не заложенъ продава се по висканието на Михалъ Данковъ отъ с. Вълч. Трънъ за 300 л. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3809 на Плъвенски Окол. Мирови Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разгледанieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плъвенъ 7 Юний 1898 г. Дѣло № 823/97 г. п. с. Приставъ: П. Д. Вълковъ. 1—100—2

№ 5615

Извѣстиямъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Вълч. Трънското землище а именно:

1) Една къща (землянка) въ с. Вълчи-Трънъ съ дворъ отъ половинъ декаръ оцѣнена за 50 л. 2) Нива отъ 13 декара 4 ара мѣстността „Бакровъ Геранъ“ оцѣнена 40 лева. 3) Нива отъ 6 декара 8 ара мѣстността „Подъ долнитѣ лозя“ оцѣнена 21 л. 4) Нива отъ 2 декара мѣстността „Въ долните лозя“ оцѣнена за 6 лева. 5) Нива отъ единъ декаръ и единъ аръ сжща мѣстность оцѣнена 4 лева. 6) Нива отъ 9 декара 8 ара мѣстността „Мала могила“ оцѣнена за 30 л. 7) Нива отъ 8 декара 7 ара мѣстността „Подъ Малушово бранище“ оцѣнена за 27 лева. 8) Нива отъ 9 декара и 5 ара мѣстността „Ливадето“ оцѣнена 27 л. 9) Бостанъ отъ 2 ара мѣстността „Долна Шаварна“ оцѣнена за 4 л. 10) Лозе отъ 2 декара 8 ара мѣстността „Долните лозя“ оцѣнено за 18 лева и 11) Лозе отъ 2 декара 5 ара мѣстността „Долните лозя“ оцѣнено за 18 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Спасъ Ивановъ Бакровъ отъ с. Вълчи-Трънъ не сж заложенъ продаватъ се по висканието на Михалъ Данковъ отъ село Вълчи-Трънъ за 240 л. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 675 на Г-й Плъв. Мировий Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разгледанieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плъвенъ 5 Юний 1898 год.

п. Сѣдебенъ Приставъ: П. Д. Вълковъ
Дѣло № 1164 отъ 97 год. 1—98—2

№ 5618

Извѣстиямъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ тръгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Вълчи-Трънското землище а именно:

1) Една къща въ село Вълчи-Трънъ „Романова махла“ направена отъ простъ материалъ (керпичъ) покрита съ керемиди съ двѣ отѣления построена на дължъ 7 м. ширена 4 м. височина 2 м. съ дворъ отъ единъ декаръ оцѣнена 50 лева. 2) Лозе отъ 2 декара мѣстността „Камика“ оцѣнено 12 л. 3) Ливада около 2 декара мѣстността „Валогъ“ оцѣнена 6 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Петръ А. Романовъ отъ с. Вълчи-Трънъ не сж заложенъ продаватъ се по висканието на Михалъ Данковъ отъ с. Вълчи-Трънъ за 80 лева лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 6204 на Плъв. Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разгледанieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плъвенъ 5 Юний 1898 год.

п. Сѣдебенъ Приставъ: П. Д. Вълковъ
Дѣло № 1163 отъ 97 год. 1—101—2

№ 5619

Извѣстиямъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ тръгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Вълчи-Трънското землище а именно:

1) Една къща (землянка) въ село Вълчи-Трънъ съ дворъ около единъ декаръ оцѣнена за 50 л. 2) Нива отъ 2 декара 2 ара мѣстността „Дъртите лозя“ оцѣнена 7 лева. 3) Бостанъ отъ 2 ара мѣстността „Горна Шаварна“ оцѣненъ 4 лева. 4) Гръстелиникъ отъ 2 ара мѣстността „Въ долните грѣстия“ оцѣненъ за 4 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Мито Димитровъ отъ с. Вълчи-Трънъ не сж заложенъ продаватъ се по висканието на Михалъ Данковъ отъ с. Вълчи-Трънъ за 110 лева лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 678 на Г-й Плъв. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разгледанieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцелярията ми. гр. Плъвенъ 5 Юний 1898 год.

п. Сѣдебенъ Приставъ: П. Д. Вълковъ
Дѣло № 1163 отъ 97 год. 1—102—2

Въ печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плъвенъ има готови отпечатани и подвързани търговски тевтери каквито закона задължава всѣки търговецъ да води за на прѣдъ, продаватъ се съ износна цѣна.

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плъвенъ